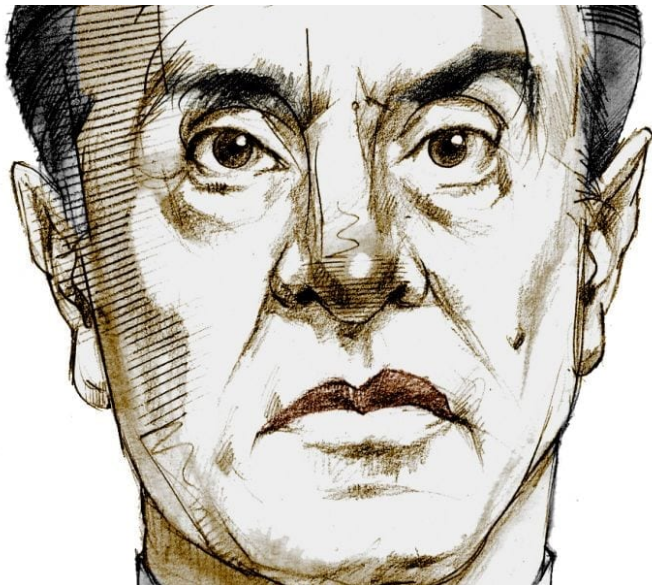

Autorka: Manon Welles

Julius Evola byl italský esoterik a filozof, jeden z nejvýraznějších myslitelů tradicionalistického proudu Reného Guénona. Jeho myšlenky výrazně ovlivnily moderní Novou pravici, radikální tradicionalismus i hnutí tzv. neoreakce (NRx).

Evola věřil v platnost hinduistické doktríny o čtyřech jugách, podle níž v současnosti žijeme na konci duchovně nejúpadkovějšího z těchto věků, kalijugy či temného věku. Ve zlatém věku – satjajuze – však existovaly tradiční společnosti uspořádané organicky podle transcendentních zásad. Touto optikou spojení s transcendentnem pak Evola posuzuje stav moderní společnosti, politiky, války či světových náboženství.

V následujícím stručném průvodci jsou Evolovy v angličtině dosud vydané knihy rozřazeny do tří hlavních kategorií: všeobecný úvod do Evolova myšlení, jeho postoje k náboženství a nakonec i politice. V závěru pak naleznete odkazy na další Evolovy spisky, články o radikálním tradicionalismu na webu *Aristocrats of the Soul* a další online zdroje relevantní pro studium Evoly.

Knihy poskytující všeobecný úvod do Evolova myšlení

Vzpoura proti modernímu světu (*Rivolta contro il mondo moderno*, první vydání 1934, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 1995)

Vzpoura proti modernímu světu je zřejmě nejlepším úvodem do Evolova myšlení, proto bych vám doporučil přečíst si ji z jeho prací jako první. Je z ní patrný silný vliv Guénonovy *Krize moderního světa* z roku 1927. Evola hned na úvod popisuje, že kromě fyzického existuje i metafyzický řád věcí a že tradičním člověkem je ten, kdo je schopen nahlédnout za

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

vnějškovou fyzickou realitu na širší rozměr bytí.

Evola vysvětluje, jak byly v dřívějších věcích pojmy jako královskost (*regalita*), stát či náboženský rituál nadány vyšším rozměrem a praktiky jako iniciace i pravidla chodu společnosti jako kastovní systém byly upořádaný v souladu s tímto vyšším transcendentním řádem. Zabývá se rozdíly mezi muži a ženami i dysgenickými tendencemi moderní doby zesílenými silnějšími živočišnými rozmnožovacími pudy mezi nižšími třídami. V tomto díle také Evola přichází s teorií kořenových ras, silně ovlivněnou teosofismem.

Vzpoura proti modernímu světu je klasickou učebnicí Evolova myšlení a měl by ji tak přečíst každý, koho zajímá mechanismus působení sil dekadence v organismu západní civilizace.

Jezdit na tygru (*Cavalcare la tigre*, první vydání 1961, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 2003)

Podtitul díla *Jezdit na tygru*, tedy „Existenční směrnice pro období rozkladu“, je zcela na místě. Evola v něm hovoří přímo k **odlišenému člověku**, ztracenému v moderním světě a představuje strategii pro život v kalijuze. Jde o knihu podstatně přístupnější než Evolovy ostatní počiny, více se v ní totiž vyjadřuje k uchopitelnějším tématům a ne až tolik k abstrakcím. Rozebírá vzestup nihilismu, úpadek Evropy i existencialistické filozofy. Evola se nezdráhá ponořit ani do hlubin dekadence moderní hudby a jazzu, drog, moderního umění i společnosti jako takové, konkrétně do otázek manželství, rodiny a vztahů mezi pohlavími.

Orientální pojem „jízdy na tygru“ se dosti podobá příměru o balancování na ostří nože: Zde však odkazuje na tantrický postoj plného přijetí moderního světa i se vší jeho pokleslostí. Evola ale promlouvá k naprosto antiburžoaznímu člověku: sledujeme tak přístup výrazně odlišný od těch, kteří zoufale lpí na mizejících zbytcích starých „zvyků, institucí a způsobů světa včerejška (tedy světa buržoazního).“ V *Cestě rumělkyně* se Evola vyjádřil, že *Jezdit na tygru* psal pro ty, „kdo nemohou nebo nechtějí opustit současný svět, ale jsou připraveni mu čelit a zažít i jeho nejhorečnatější aspekty – a při tom všem si zachovat odlišnou osobnost a vyhnout se jakékoliv kapitulaci“. Proto jistě nepřekvapí, že se právě toto dílo stalo velmi oblíbeným zejména mezi jeho mladšími příznivci.

Cesta rumělkyně (*Il cammino del cinabro*, první vydání 1963, anglicky v nakladatelství Arktos 2009)

Zájemci o skutečnou Evolovu autobiografii budou zklamaní. Přízemní všednosti lidského života – popis dětství, známostí a lásek nebo skrytých nadějí a snů – nepovažoval Ital ani za hodné zmínky. Namísto toho je *Cesta rumělkyně* Evolovou autobiografií intelektuální, v níž popisuje svůj mladistvý zájem o dadaismus i cestu k vyspělejším filozofickým pozicím. Tak například v úvodní kapitole knihy „Kořeny a rané zkušenosti“ nemluví Evola o rodině a domově, dětství nebo školních letech, ale věnuje se místo toho transcendenci, indické kastě kšátrijů či Nietzscheho odporu vůči křesťanství a buržoaznímu světu.

Vysvětluje zde též své rané *Eseje o magickém idealismu* i zájem o východní náboženství,

pohanství, hermetismus a svět Tradice. Vrací se ke svému působení v publikaci *La Torre*, svým pokusům „vstoupit do politické a kulturní arény“ i otázce rasy. Rozebírá řadu filozofů a myslitelů, kteří ho ovlivnili i své intelektuální rozpolezení v době vzniku mnoha jeho slavných knih.

Cesta rumělky je určena především těm, kdo už dříve některá Evolova díla četli a teď se snaží hlouběji porozumět myšlenkám a silám, jež italského esoterika doprovázely na cestě životem.

Metafyzika sexu (*Metafisica del sesso*, první vydání 1958)

Evola se v knize *Metafyzika sexu* nezabývá láskou a sexem na úrovni instinktu, emocí nebo smyslové rozkoše, ale pouští se v ní do zkoumání transcendentních aspektů lásky. Nevychází přitom z premisy, že se lidé vyvinuli z opic – pracuje s opačným, involučním pojetím, podle něhož lidé zdegenerovali z vyššího stupně, kde měly sex a láska význam velice odlišný od toho moderního. Jeho náhled se významně odlišuje od těch radikálních tradicionalistů, kteří považují rodinu a plazení potomstva za nejdůležitější součást života – Evola naopak píše: „Člověka čeká opravdový pád, pokud se nechá nepřírozeně podmanit démonem života – a k rozmnožování dochází právě na této úrovni.“

Evola se zamýšlí nad odlišnými úrovněmi bytí, kde se objevuje sexuální žádost, homosexualitou, komplexem láska-bolest-smrt, erotickou a mystickou extází, metafyzikou cudnosti či sexem a cestou levé ruky. V jedné kapitole sledujeme motivy lásky a sexu ve východní a západní mytologii, v další se blíže podíváme na posvátné obřady – vlastně každou formu sexu povznesenou nad profánní úroveň, jako je manželský svazek, asketismus, pojetí sexu v křesťanství, posvátná prostituce a středověká **dvorná láska**. Poslední kapitola nese název „Sex ve sféře iniciace a magie“ a věnuje se józe **kundalini, eleusinským mystériím**, kabale, tantře, sexuálním praktikám taoismu či arabského světa a sexuální magii.

Metafyzika sexu je jednou z mých nejoblíbenějších Evolových knížek. Interakce pohlaví, láska, manželství a rodina hrají v moderní společnosti ústřední roli a Evola nabízí poměrně vzácný esoterický pohled na tato témata.

Knihy Julia Evoly o náboženství

Úvod do magie (*Introduzione alla Magia /a cura di Julius Evola/*, první vydání 1927, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 2001)

Koncem 20. let se Evola podílel na vzniku skupiny UR, jejímž cílem bylo osvětlit esoterické doktríny, zaznamenávat vlastní mystické zkušenosti svých členů a překládat a vydávat vzácné esoterické materiály. Evola také věřil, že skupina pomůže svést dohromady jedince, na něž skutečně působí vyšší vlivy, takže „snad bude možné skrytě působit, a tak do jisté míry v posledku ovlivňovat i vládnoucí síly ve světě“ – tedy vést **okultní boj**.

Evola v tomto svazku užívá pseudonymy Ea, Iagla a Agarda. Dost možná je i autorem esejí podepsaných „Arvo“. Tato sbírka přináší jeho nedocenitelné postřehy ohledně povahy

iniciačního poznání, Já a nesmrtelnosti, nesmrtelného těla, kontrainiciace, magických schopností, manter nebo negativních účinků, jež Evola zažil v počátcích své magické praxe. Esej „O magickém vnímání života“ je obzvláště vynikající – mluví v ní o hrdinském životě a skutečné svobodě, volnosti od touhy po výsledku, vykročení mimo dobro a zlo a neosobnosti. Vydání obsahuje také překlad jediného plně dochovaného rituálu ze starověkých mystérií, řecký „mithraistický rituál velkého pařížského magického papyru“, a také úryvky z lamblichu a budhistických a tibetských textů.

V žádném případě se nejedná o typickou moderní magickou knihu, řada esejí i myšlenek je totiž v zásadě nesrozumitelná. Zkušeným hledačům i upřímným studentům však přesto může leccos nabídnout. *Úvod do magie* má tři svazky, jen první z nich však naleznete v této edici. Nezbyvá než doufat, že rostoucí zájem o Evolu a magii časem vyústí i do vydání dalších svazků.

Hermetická tradice: Symboly a učení „královského umění“ (*La Tradizione Ermetica nei suoi simboli, nella sua dottrina e nella sua „Arte regia“*, první vydání 1931, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 1995)

Evolovo brilantní dílo o alchymii, pro zájemce o materii naprosto nepostradatelné. První část knihy předkládá čtenáři shrnutí královského umění a představuje jeho symbolismus. V té druhé Itál vysvětluje významy některých praktických alchymistických postupů.

Rozebírá význam rtuti, soli, síry, vody, kříže, růže, čtyř elementů, zlata, popela a sedmi planet. V druhé části pak osvětluje separaci, černé dílo, bílé dílo, rudé dílo, draka, suchou a mokrou cestu a tělo světla. Evola vyjadřuje své postoje jasně a kniha jde hlouběji než srovnatelná díla o alchymii. Jeho výklady jsou také esoteričtější než u řady moderních autorů. Hermetická tradice je skvělým pramenem, tím spíše v situaci, kdy se celá řada knih na toto téma snaží alchymii psychologizovat nebo její význam nějakým jiným způsobem rozředit.

Tajemství grálu a ghibellinská říšská tradice (*Il mistero del Graal e la tradizione ghibellina dell'Impero*, první vydání 1937, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 1996)

Tajemství grálu bylo původně vydáno jako dodatek *Vzpoury proti modernímu světu*, později ho však Evola přepracoval a rozšířil do samostatné knihy. Grál je pro něj nesmírně důležitý a má blízkou souvislost s velkou částí západní esoterické tradice i západní civilizace jako takové.

Evola se zde pouští do rozboru irské mytologie, mýtu o Hyperboreji a dopadu existence polárního centra i různých příběhů artušovského cyklu a jeho symbolismu. Velice přesvědčivě ukazuje, že legenda o grálu není pouhým příběhem, ale popisem iniciační cesty. „Zaslíbená země grálu“ pak má označovat primordiální středisko Tradice a cesta hrdiny nebo rytíře je cestou iniciovaného, na níž si podmaňuje nižší části svého já a navazuje spojení s transcendentem.

Evola se podrobně zabývá také staronovým spojením s tradicí, k němuž došlo ve středověkém

ghibelinství, i templáři, katary, hermetismem a rosenkruciánstvím v jejich vztahu ke grálu. Často v textu označuje za nejvyšší kastu válečníky a krále. Knihu lze jen doporučit všem zájemcům o krále Artuše a rytíře Kulatého stolu, keltsko-severskou mytologii nebo středověké iniciační organizace.

Nauka o probuzení: Pojednání o buddhistické askezi (*La dottrina del Risveglio*, první vydání 1943, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 1996)

V *nauce o probuzení* se Evola zamýšlí nad intelektuální a asketickou cestou ke stavu nezúčastněnosti **theravádového buddhismu**, zvaného také Páli. Ten vychází z původního Buddhova učení. Zdůrazňuje tradiční chápání ušlechtilé osmidílné stezky.

V úvodní části knihy se Evola vyjadřuje ke kastovnímu systému, jeho původním cílům i jeho postupné degradaci patrné už v čase Buddhova života. V tradičním světě stál asketa „nad kastami“, mohl tedy pocházet z kterékoliv z nich a takto se osvobodit z jejích povinností. Evola v *Nauce* předkládá četné příklady toho, co znamená být skutečně ušlechtilým člověkem, jak vznešený duch reaguje na své uvěznění v samsarické existenci a jaký je správný postoj ke světu. Ve druhé polovině se blíže dívá na praktická cvičení asketů a přináší popis stádií buddhistické meditace.

S ohledem na současný trend uvnitř sekulárního buddhismu, který se zaštituje původními Buddhovými slovy, jenže ale jeho učení zoufale mrzačí, může být pro zájemce o autentický a původní buddhismus *Nauka o probuzení* aktuálnější než kdy předtím.

(Doporučuji také svou **recenzi *Nauky o probuzení*** a články o technikách meditace odvozených z této knihy a rozdílech mezi **sekulárním a tradičním buddhismem**.)

Síla jógy (*Lo yoga della potenza*, první vydání 1949, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 1993)

V *Síle jógy* se Evola pouští do tématu hinduistického tantrismu a šaktismus s důrazem na školu **Vāmācāra** (cesta levé ruky). Jedná se o výborný úvod do hinduistické filozofie – včetně tattev, tří gún, prány a hathajógy. Evola se zastavuje u významu vizualizace a imaginace a popisuje řadu konkrétních meditačních technik. Přibližuje také odlišnosti morálky pravé ruky jako protikladu k morálnímu systému většiny tantrické filozofie a užití slov moci a sexuální magie.

Evolovo vnímání tantry je naneštěstí velice západní, a tak je kniha plná dezinterpretací o tantře. Dost se tak podobá *Hadí síle* (*The Serpent Power: The Secrets of Tantric and Shaktic Yoga*) Arthura Avalona z roku 1919, z níž Evola hojně čerpal. Když vezmeme v potaz úroveň erudice jeho ostatních knih, je velmi pravděpodobné, že Evola neměl k dispozici náležitě kvalitní zdroje, čemuž lze tedy připsat na vrub i nedostatky knihy. Podstatně lepším zdrojem poznatků o autentické tantře pak může být třeba kniha Christophera Wallise *Tantra Illuminated: The Philosophy, History, and Practice of a Timeless Tradition*.

(Přečtěte si prosím také můj **článek** o rozdílech mezi **neotantrou a tantrou**.)

O rozjímání na vrcholcích (*Meditazioni delle vette*, první vydání posmrtně 1974, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 1998)

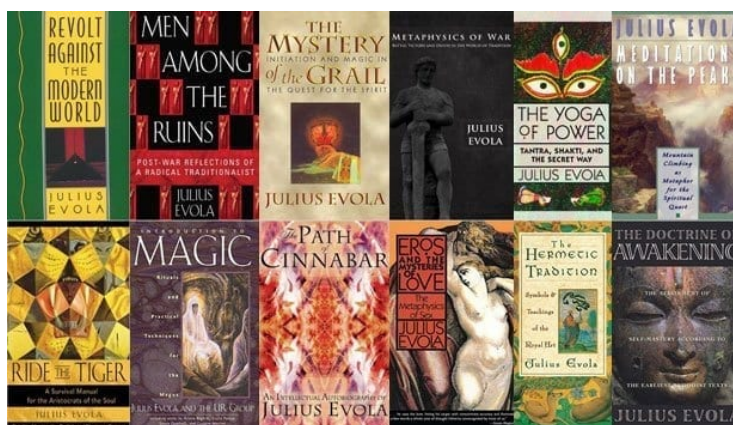
Ve sbírce esejí vydané pod titulem *O rozjímání na vrcholcích* se Evola zamýšlí nad spojením hor s božstvy napříč různými kulturami. Vymezuje skutečnou duchovnost v protikladu k tomu, co se dnes za „spirituální“ běžně označuje. Na rozdíl od moderní civilizace, kde „všechno směřuje k zadušení hrdinského rozměru života“, vyžaduje hora „čistotu a jednoduchost – asketismus“.

Nadšený horolezec Evola v mládí zdolával vrcholky v různých částech Alp. V druhé části knihy některé své zkušenosti z hor přibližuje a **osvětluje možná duchovní cvičení pro duchovní cvičení** v horách včetně praktických doporučení. Jako příloha je uvedena esej o malíři Nicholasi Roerichovi.

V jedné své esejí přibližuje Evola své důvody pro nízké mínění o alpském lyžování, jakkoli uznává i jeho pozitivní přínos: pěstuje zdraví, odvalu a pomáhá dostat mladé lidi z dusivého ovzduší velkoměst. Hlavní rozdíl mezi oběma činnostmi viděl v protikladu výstupu a sjezdu. Pro horolezce je úspěchem dosažení vrcholku, naopak lyžování vyžaduje velice moderní druh smělosti – pro počín zcela opačný.

O rozjímání na vrcholcích lze silně doporučit rozhodně lidem, které zajímají mýty spojené s horami, techniky dýchání a Evolovy názory na hrdinství i přírodu.

Evolova díla o politice

Pohanský imperialismus (*Imperialismo pagano*, první vydání 1928, anglicky v nakladatelství Thompkins & Cariou, 2007)

Pohanský imperialismus začíná kritikou současné Evropy a Západu a rozbořem primordiální severní solární tradice mnoha kultur. Podle Evolova soudu tytéž síly, jež zapříčinily pád Říma, dnes ničí i Evropu – bořením všech hierarchií, oslavou slabosti a šířením nenávisť k síle a vznešenosti – za což nese velký kus odpovědnosti křesťanství. Jeho reakce na tuto degeneraci

zní: „Usilovat o rozhodný, bezpodmínečný a kompletní návrat k severské pohanské tradici“.

Evola zde volá po skoncování se systémem zastupitelské demokracie, všemi socialistickými a kolektivistickými prvky a obrodě skutečné monarchie. Vyjmenovává nedostatky liberalismu a demokracie a vykresluje i iracionalitu doktríny rovnosti. Podrobně rozebírá klíčový podíl socialismu a protihierarchických pozic na evropském úpadku i jejich dopadu: rozklad kast, iluze mechanické moci, víra v přednost vědy před moudrostí a dnes tolik rozšířená neutuchající posedlost činností a „aktivismem“. V kapitole o Nietzsche pak píše o nadčlověkově a vůli k moci jako nikoliv biologických, ale transcendentních konceptech. *Pohanský imperialismus* je bohužel momentálně podle všeho nedostupný na Amazonu i u Arktosu, a tak nezbyvá než doufat, že už se pracuje na novém vydání.

Lidé a trosky* (*Gli uomini e le rovine*, první vydání 1953, anglicky v nakladatelství Inner Traditions 2002)

Prvních sto stran *Lidí a trosky* zabírá v této edici rozsáhlá esej „Politické aktivity Julia Evoly“ z pera rakouského esoterika **H. T. Hansena**, kde autor skvěle zasazuje Evolovo působení do historického kontextu. V knize samotné se pak Evola věnuje soudobé subverzi, především z dílny levice. Dotýká se myšlenek kontrarevoluce, feminizace státu či individualismu. Vyzývá k upuštění užívání levicí si přisvojeného sousloví „totalitární stát“, místo něhož navrhuje užívat tradičnější označení „organický stát“.

Obsah knihy a postřehy o politice a společnosti zůstávají z velké části relevantní i v současných podmínkách. Tak například Evola v jedné z kapitol mluví o „démonické povaze ekonomiky“, jež stvořila svou vlastní falešnou hierarchii, již si už dnes skoro nikdo nedovolí zpochybnit. Evola přemýšlí také o sjednocené Evropě či přelidnění světa. Ke knize je přiložena také Evolova **pro se** obhajoba v procesu, v němž byl v roce 1951 obžalován z „ideologického zločinu“ pokusu o restauraci fašismu (byl zproštěn v plném rozsahu).

Nazývat *Lidi a trosky* čistě politickým dílem by však bylo omylem, jelikož pokrývá mnoho aspektů společnosti i kultury. Knihu bych doporučil lidem obeznámeným se základními obrysy Evolova myšlení, kteří chtějí své porozumění myšlenek italského filozofa prohloubit.

Fašismus: pokus o kritický rozbor z pravicového hlediska (*Il Fascismo. Saggio di una analisi critica dal punto di vista destra*, první vydání 1964, anglicky Arktos 2013)

V tomto kratším díle se Evola pouští současně do obhajoby i obžaloby fašismu. Sám nikdy do Fašistické strany nevstoupil, dlouhá léta však redigoval názorovou rubriku *Il Regime Fascista*, kde především prosazoval tradicionalistické myšlenky. „Měli bychom se nazývat fašisty (pokud se tak rozhodneme) ve vztahu k tomu, co bylo na fašismu pozitivního, ne však tomu negativnímu“, říká Evola.

Evola na stránkách své knihy rozebírá fašistické teoretické spisy, Mussoliniho projevy i program, aby následně hnutí kritizoval ze svých vlastních – transcendentnějších – pozic. Značná část jeho myšlenek z tohoto dílka je relevantní i dnes – mluví se v něm např. o

odborech nebo hnutí za „sociální spravedlnost“. V poslední kapitole Evola vypočítává vlastnosti skutečného státu, „organického a jednotného, ne však **totalitárního**“. Ten bude podle něj založen na loajalitě, svobodně zvolené podřízenosti a cti, nikoliv společenské smlouvě.

Fašismus: pokus o kritický rozbor z pravicového hlediska má užší záběr než většina ostatních Evolových knih. Zajímat tak bude zejména studenty Evolova vztahu k fašismu a ty znepokoje úpadkem Západu a nedostatky liberální demokracie.

Poznámky ke Třetí říši (sestaveno po autorově smrti, první vydání 1974, anglicky v nakladatelství Arktos Media 2013)

Evola nebyl zrovna příznivcem národního socialismu! Toto útlé dílko možná šokuje spoustu neonacistů, kteří se snaží překroutit Evolovy postoje tak, aby se překrývaly s těmi Hitlerovými. Evola skutečně byl v jistém ohledu fašista (s jistými výhradami, viz výše), ale tato kniha jasně formuluje jeho četné výtky vůči nacistickému Německu, mezi něž patří nacistická exaltace jediného vůdce; údajné přílišné křesťanství režimu, jeho paranoidní posedlost antisemitismem a především biologické pojetí rasy, podle Evoly jen o málo víc než obyčejný materialistický biologický redukcionismus, vhodný snad u zvířat, ale nikoliv u lidí, jejichž existence má i transcendentní rozměr. Podobně jako myslitelé označovaní za konzervativní revolucionáře (např. Ernst Jünger nebo Oswald Spengler) se i Evola domníval, že termín „rasa“ označuje pouze elitní složku dané skupiny, nikoliv její biologickou úplnost.

Evola byl i předmětem šetření SS s cílem zjistit, jak – pokud vůbec nějak – by mohl být užitečný národnímu socialismu. Ve výsledné zprávě se mj. objevilo toto: „Jeho politické plány římsko-germánského impéria jsou utopické povahy, navíc s potenciálem působit ideologické zmatky. Jelikož fašistický režim Evolu spíše jen snáší a podporuje ho minimálně, nejeví se pro naši stranu takticky nezbytným věnovat této tendenci větší pozornost.“ *Poznámky ke Třetí říši* jsou nepostradatelnou publikací pro ty, kdo se chtějí dozvědět více o Evolově vztahu k národnímu socialismu, nacistické ideologii jako takové nebo konzervativně revolučních myšlenkách.

Metafyzika války: Bitva, vítězství a smrt v tradičním světě (první vydání 2007, anglicky v nakladatelství Arktos Media 2011)

Soubor esejí, které Evola napsal především v letech 1935-1943 (a poslední v roce 1950), byl vydán pod titulem *Metafyzika války*. Předestírá v nich své myšlenky ke křižáckým výpravám, **velké a malé svaté válce** v islámské doktríně, římskému chápání vítězství a Bhagavadgítě, „starověké posvátné sbírce hinduistické moudrosti určené kastě válečníků“. V „Duši a rase války“ se pak Evola podrobněji dívá na čtyřvrstvou společenskou hierarchii v indoárijských a seversko-římských kulturách a nabízí návod, jak tato dělení využít ke zhodnocení civilizací, jejich hodnot i jejich typů hrdinství a války.

V další z esejí pak Evola analyzuje válku jako prostředek k probuzení vnitřního hrdiny: „Moment dosažení hrdinského života, i kdyby to mělo být v poslední chvíli pozemského

života, má nekonečně větší cenu než dlouhý život vyplněný jednotvárnou spotřebou, obklopený banalitou městského života.“ Protože válka dokáže lidi probudit k „tomu, co je vyšší než život“ a relativitě lidského života, má svou duchovní hodnotu. Esej „Význam válečnického prvku pro novou Evropu“ je pro naši dobu obzvláště podnětný. Přestože se zde věnuje v první řadě problematice bitvy, spojuje ji s četnými motivy společenské organizace a náboženství, díky čemuž je *Metafyzika války* příhodným úvodem do Evolova myšlení, zejména pro lidi ztotožňující se s kastou kšátrijů.

Tradicionalismus kontra fašismus (Arktos Media, 2015)

Hlavním lákadlem tohoto sborníku je Evolova esej „Orientace“, kde podává stručné a jasné shrnutí svých ústředních myšlenek. Vychází z poznatku, že nemá smysl „udržovat si plané naděje a optimistické iluze: v současnosti se nacházíme na konci cyklu“. A pokračuje tím, že jelikož se zdar státu neodvíjí od jeho organizace, ale kvality těch, z nichž se skládá, je na místě vybízet vhodné muže k tomu stát se **modelem nového ducha**, a tak jej v čase stávajícího rozkladu udržet při životě.

Uniknout byste si neměli nechat ani rozhovor Evoly s Corneliem Codreanem, Kapitánem Železné gardy z roku 1938. Codreanu zde mluví o svém cíli pomoci vytvořit spirituálně nového člověka i o praktických krocích jako půsty, modlitby a slib cudnosti pro své elitní oddíly.

V úvodní části najdete také eseje o italském fašismu i pravici v ostatních zemích, ve druhé pak o národním socialismu, včetně témat jako kniha *Hitlerovy rozhovory u kulatého stolu*, fakta i nepravdy o Třetí říši nebo domnělé nacistické styky s tajnými společnostmi. Dílko nelze než doporučit všem zájemcům o pravicovou politickou teorii a dějiny.

Evolovy pamflety a eseje

Evolovo, do angličtiny přeložené, dílo je však ještě rozsáhlejší. Následují brožurky vlastním a není vyloučeno, že na internetu lze najít i další podobné:

Taoismus (Il Taoismo, první vydání 1972)

Cesta k osvícení v mihtraistických mystériích (La via della realizzazione di sé secondo i misteri di Mitra, první vydání 1977)

Zen: Náboženství samurajů (Lo Zen, první vydání 1977)

René Guénon: Učitel pro moderní věk (Un maestro dei tempi moderni: René Guénon, první vydání 1984)

Úplnou Evolovu bibliografii naleznete na webu juliusevola.net, řada jeho prací se objevila i na stránkách Counter-Currents, Gornahoor, JuliusEvola.net nebo JuliusEvola.com

Používá se také podoba „Lidé meze troskami“, mj. i ve starších článkách publikovaných na našem webu. Tento překlad však vychází z německého překladu, nikoliv italského originálu.

Článek Manon Welles vyšel na [Julius Evola Books: A Guide to Radical Traditionalism](#) vyšel na webu [Aristocrats of the Soul](#) 11. března 2016.